

مقایسه عملکرد پرستاران در میزان مهارت ارتباطی و نحوه مهار فیزیکی ایمن بیماران
روانی در بخش های اورژانس روانپزشکی زنان و مردان
بیمارستان ابن سینا مشهد در سال ۱۳۹۰

سعید واقعی، حکیمه ساقی، کیوان شریعتی
دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی مشهد
vaghees@mums.ac.ir

مقدمه: امروزه اولین اقدام پرستاری در بخش های اورژانس روانپزشکی در مواجهه با بیماران بی قرار مهار فیزیکی آنهاست. از آنجایی که مهارسازی در نفس خود یک نوع تحمیل و سوء استفاده از حقوق و کرامت انسان است، اما در مواردی مثل صدمه قریب الوقوع به خود و دیگران، کمک به حفظ ایمنی بیمار و پیشگیری از سقوط در بیماران روانی، امری اجتناب ناپذیر است، لذا در صورتی که به شکل ایمن و ضمن برقراری ارتباط مؤثر بین پرستار و بیمار انجام شود می تواند به ارتقا و حفظ سلامت بیمار کمک کند و مسلماً مشکلات صدمه به بیمار و مشکلات حقوقی برای پرستاران کمتر خواهد بود.

هدف: هدف از این مطالعه مقایسه مهارت ارتباطی و نحوه مهار فیزیکی ایمن بیماران روانی در بخش های اورژانس روانپزشکی زنان و مردان انجام بوده است.

روش کار: این پژوهش مطالعه ای توصیفی تحلیلی مقطعی است که در آن توسط یک چک لیست دو قسمتی (مهارت های ارتباطی، مهارت فیزیکی) عملکرد پرستاران در ۶۰ مورد مهار فیزیکی در بخش های اورژانس روانپزشکی زنان و مردان بیمارستان ابن سینای مشهد براساس مقیاس لیکرت ۱ تا ۴ (بسیار ضعیف تا عالی) مورد مشاهده و ارزیابی قرار گرفت. بعد از جمع آوری داده ها میانه نمرات مهار فیزیکی و مهارت ارتباطی پرستاران به تفکیک دو بخش محاسبه و توسط آزمون من ویتنی با یکدیگر مقایسه گردید.

یافته ها: در قسمت مهارت های ارتباطی برآورد نمره میانه بخش زنان در مهارت های همدلی و جلب همکاری بیمار به ترتیب ۲ و ۳ در مقابل ۱ و ۲ در بخش مردان، بود. در حالی که برآورد نمره میانه عدم مشاجره با بیمار در بخش مردان ۳ در مقابل ۲ در بخش زنان بود که از نظر آماری معنی دار می باشد. در رابطه با نحوه مهار فیزیکی بیماران تنها باز کردن به موقع اندام ها در بخش زنان وضعیت مطلوب تری داشت ($P=0/027$) و در اکثر موارد مجموع نمره میانه دو بخش در سطح ضعیف و خوب بود. همچنین مجموع برآورد نمره میانه مهارت ارتباطی پرستاران در هر دو بخش در بیشتر موارد ضعیف و در همدلی بسیار ضعیف می باشد.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج این مطالعه مبنی بر ضعیف بودن مهارت ارتباطی پرستاران در زمان مهار فیزیکی بیماران روانی، به عنوان اصلی ترین فرد تیم سلامت در رابطه با تصمیم گیری، اجرای صحیح مهارسازی و پیشگیری از عوارض ناشی از آن، لذا توجه و تقویت مهارت های ارتباطی مؤثر در آنها ضروری می باشد.

کلمات کلیدی: مهارت های ارتباطی، مهار فیزیکی، بیمار روانی، پرستار

خلاصہ مقالات چہارمین سمینار سراسری

پرستار، ماما و پروہش

۲۳ و ۲۴ آفریماہ ۱۳۹۰

دانشگاہ علوم پزشکی گلستان
دانشکده پرستاری و مامایہ بویہ گرگان

با همکاری

معاونت آموزشہ دانشگاہ

مرکز تحقیقات پرستاری

